

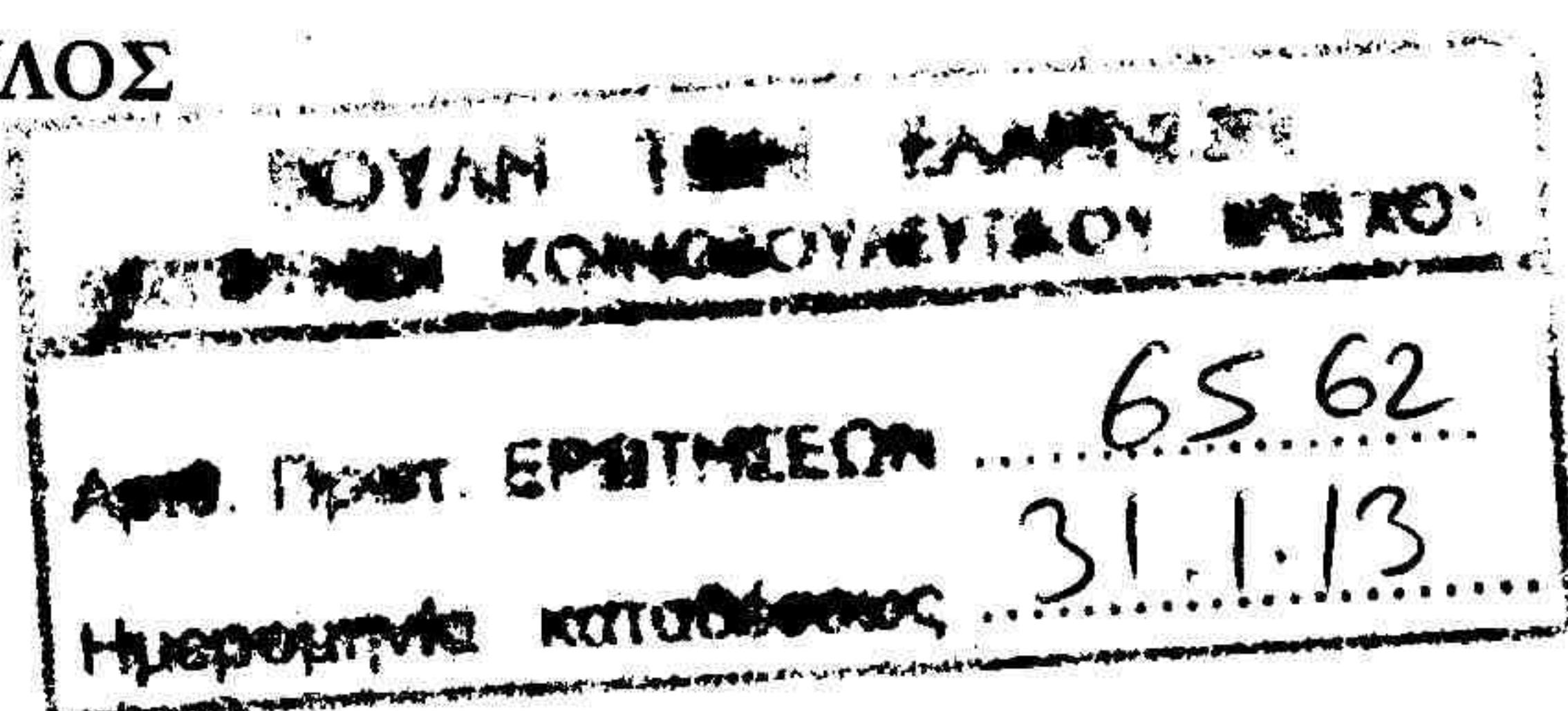
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Ν. Αχαΐας -

ΕΡΩΤΗΣΗ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
&
ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:**

- **ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**
- **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**
- **ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ & ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**
- **ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**
- **ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**
- **ΥΓΕΙΑΣ**

ΚΟΙΝ/ΣΗ: κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Θέμα: «η Υπόθεση του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου»

Στις 28 Απριλίου 1998, εκλέχθηκε με μεγάλη πλειοψηφία σε ένα αξίωμα κάποιος ο οποίος στο μέλλον θα έμμενε στην ιστορία ως μια ηγετική μα συνάμα και επαναστατική μορφή της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας: **ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος**.

Πολύ γρήγορα, όλοι μιλούσαν για τον αρχιεπίσκοπο, που καλούσε τη νεολαία να πλησιάσει την Εκκλησία "όπως είναι, ακόμη και με το σκουλαρίκι", ζητούσε συγγνώμη από τους νέους για όσα δεν έγιναν από τους μεγαλύτερους, ενώ άρχισε αμέσως να ασχολείται με την αναζωογόνηση όλων των υπηρεσιών της Εκκλησίας και κυρίως του φιλανθρωπικού τομέα.

Υπό την ηγεσία του, προάγεται το έργο της Εκκλησίας σε ολόκληρο τον κοινωνικό τομέα. Ιδρύονται νέοι οργανισμοί που καλύπτουν τομείς, όπως η βιοηθική, η μέριμνα για τους τοξικομανείς, την κακοποιημένη γυναίκα, την άγαμη μητέρα. Τέλος ίδρυσε την Μη Κυβερνητική Οργάνωση "Αλληλεγγύη" μέσω της οποίας γίνεται μεγάλη παρέμβαση με ανθρωπιστική βοήθεια, σε παγκόσμια κλίμακα.

Ακόμη και στην επικοινωνία της Εκκλησίας παρενέβη δυναμικά, οδηγώντας την στο νέο κόσμο της ψηφιακής εποχής, αφού ίδρυσε την υπηρεσία Διαδικτύου, δημιουργώντας συγχρόνως ψηφιακή βιβλιοθήκη σε 9 γλώσσες, πινακοθήκη, μουσικοθήκη και πύλη πολιτιστικών ειδήσεων στα ελληνικά και αγγλικά.

Το πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου συνδέθηκε άμεσα ωστόσο με μία μεγάλη σύγκρουση μεταξύ εκκλησίας και της Κυβέρνησης Σημίτη, που ξέσπασε το 2000, σε σχέση με την αναγραφή του θρησκεύματος στις ελληνικές αστυνομικές ταυτότητες.

Στις 8 Μαΐου 2000, ένα μόλις μήνα μετά τις εκλογές, ο Υπουργός Δικαιοσύνης

Μιαούλη 48, 26 222 Πάτρα, Τηλ.: 2610 344 700, 2610 344702, Φαξ: 2610 344703

Κ. Θεοδώρου 1, 25 100 Αίγιο, Τηλ.: 26910 25415, Φαξ: 26910 25415

Σέκερη 1, 106 71 Αθήνα, Τηλ.: 210 362 4992, Φαξ: 210 367 5609

ninikolopoulos@gmail.com

Μιχάλης Σταθόπουλος σε συνέντευξη στην εφημερίδα Έθνος δήλωσε ότι η αναγραφή του θρησκεύματος στις αστυνομικές ταυτότητες είναι αντίθετη με το νόμο 2472/1997 για την προστασία των προσώπων από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 16 Μαΐου 2000, η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων λαμβάνει μία απόφαση - σταθμό με την οποία κρίνει ότι το θρήσκευμα πρέπει να απαλειφθεί από τις ταυτότητες.

Ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης απαντώντας σε ερώτηση στη Βουλή στις 24 Μαΐου δηλώνει αντίθετος με την αναγραφή του θρησκεύματος. Το ζήτημα έλαβε διαστάσεις και η Ιερά Σύνοδος αποφασίζει να αντιδράσει αρχικά με τη διοργάνωση δύο λαοσυνάξεων: μία στη Θεσσαλονίκη στις 14 Ιουνίου και μία στην Αθήνα στις 21 Ιουνίου. Η διάσταση απόψεων Εκκλησίας – Κυβέρνησης Σημίτη παρέμενε αγεφύρωτη και έτσι η Εκκλησία αποφάσισε τη συλλογή υπογραφών αιτούμενη τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το εν λόγω θέμα.

Η συλλογή υπογραφών καλούσε στην ενεργοποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος περί διενέργειας δημοψηφισμάτων και ξεκίνησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2000. Μετά από έναν περίπου χρόνο, στις 29 Αυγούστου 2001 ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος παρέδωσε τις περίπου 3 εκατομμύρια υπογραφές, κατά τα στοιχεία της Εκκλησίας, στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο. Το αίτημα για δημοψήφισμα δεν έγινε δεκτό. Ο τότε αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης Κώστας Καραμανλής συνυπέγραψε και αυτός στις 24 Σεπτεμβρίου 2000, παρότι τα επόμενα χρόνια οι αποφάσεις της ελληνικής διοικητικής δικαιοσύνης κρίθηκαν δυστυχώς ως μη αναστρέψιμες από τις μετέπειτα Κυβερνήσεις.

Η έντονη προσωπικότητα του Ιεράρχη Χριστόδουλου ενοχλούσε σφόδρα πολλά κέντρα διαμόρφωσης-συμμόρφωσης της Κοινής Γνώμης, εγχώρια και ξένα συμφέροντα. Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δεν μιλούσε μόνο, ΚΥΡΙΩΣ ΕΠΡΑΤΤΕ! Γι' αυτό ακριβώς, ο άνθρωπος αυτός αποτελεί ακόμη και σήμερα Ινδαλμα για εκατομμύρια Ελλήνων.

Ήταν αδιαμφισβήτητα ο ντε φάκτο Ηγέτης του Ελληνισμού για τουλάχιστον 10 χρόνια.

Ο Χριστόδουλος δεν έμενε σε αυτά που μας είχαν συνηθίσει οι προκάτοχοι του. Μίλαγε για τα πραγματικά προβλήματα του Λαού και του Έθνους. Γιατί ήξερε τη διαφορά μεταξύ των όρων Λαός και Έθνος. Ο Μακαριστός στο Λόγο του ποτέ δεν ξεχνούσε όχι μόνο τα δικαιώματα και τα δεινά των σημερινών Ελλήνων, αλλά τόνιζε ιδιαιτέρως τη σημασία του παρελθόντος του Γένους, της διαχρονικότητας του αλλά κυρίως υπογράμμιζε και θύμιζε τα δικαιώματα των σημερινών έναντι των Αγέννητων Ελλήνων του μέλλοντος! Αυτές οι ρήξεις και η βαθειά αγάπη του για το μέσο άνθρωπο οδήγησαν επανειλημμένα σε δημόσιες αντιπαραθέσεις όπου εμπλέκονταν σε πολύ μεγάλο τα ΜΜΕ, ο ρόλος των οποίων ουδέποτε διερευνήθηκε από τη Δικαιοσύνη και τις υπόλοιπες θεσμικές Αρχές της χώρας.

Τον Ιούνιο του 2007 διαγνώστηκε ότι πάσχει από καρκίνο του παχέως εντέρου και χειρουργήθηκε με επιτυχία για την αφαίρεση του όγκου. Κατά τη διάρκεια της θεραπείας όμως διαγνώστηκε και δεύτερος καρκίνος στο ήπαρ, καθώς και κίρρωση, που ήταν αποτέλεσμα χρόνιας ηπατίτιδας. Τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ και τέθηκε σε αναμονή εύρεσης μοσχεύματος, προκειμένου

να γίνει μεταμόσχευση ήπατος. Αν και το μόσχευμα βρέθηκε, κατά τη χειρουργική επέμβαση στις 8 Οκτωβρίου δεν έγινε η μεταμόσχευση, καθώς διαπιστώθηκαν πολλαπλές μεταστάσεις. Λίγες εβδομάδες αργότερα επέστρεψε στην Ελλάδα όπου συνέχισε τη θεραπεία του.

Η θεραπευτική αγωγή που ακολουθούσε του δημιουργούσε – σύμφωνα με δημοσιεύματα της εποχής - παρενέργειες και σταδιακή επιδείνωση της υγείας του.

Στις 28 Ιουνίου του 2008 στις 5:15 το πρωί άφησε τη τελευταία του πνοή σε ηλικία 69 ετών. Απεβίωσε στην οικία του, όπως ο ίδιος ζήτησε, χωρίς να μεταφερθεί σε νοσοκομείο, παρά την επιδείνωσή της υγείας του που τον οδήγησε στο να καταλήξει. Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας η σορός του μεταφέρθηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αθήνας για λαϊκό προσκύνημα. Ανήμερα του θανάτου του, η ελληνική κυβέρνηση δια του Υπουργείου Εσωτερικών κήρυξε τετραήμερο εθνικό πένθος.

Με την ευκαιρία της πρωτοχρονιάς του 2008, νιώθοντας το τέλος του κάνει την τελευταία του δημόσια δήλωση και αφήνει την παρακαταθήκη του με τα εξής λόγια:

«Σταθείτε όλοι όρθιοι στις επάλξεις σας και μη ξεπουλήστε τα πρωτοτόκια μας. Διδάξτε στα παιδιά σας την αλήθεια, όπως την εβίωσαν οι αείμνηστοι Πατέρες μας. Ο λαός μας ξέρει να υπερασπίζεται τα ιερά και τα όσιά του. Το έχει κατ' επανάληψιν αποδείξει. Και θα το αποδείξει και πάλι. Αντίσταση και Ανάκαμψη. Για να ξαναβρούμε ότι έχουμε χάσει, για να υπερασπισθούμε ότι κινδυνεύει».

Δυο χρόνια και κάτι μετά, η Ελλάδα μπήκε «σπρωχτά» και με το ζόρι στο πρώτο Μνημόνιο δια χειρός Παπανδρέου – Παπακωνσταντίνου και υποτάχθηκε στις ορέξεις της Τρόικας. Πριν βεβαίως είχαν γίνει παρασκηνιακά «όργια» εναντίον της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή με καθημερινή εργολαβία τη δυσφήμηση της χώρας μας εντός και εκτός συνόρων μέχρις ότου «συρθήκαμε» στις εκλογές του 2009, όπου εξελέγη ο Γιώργος Παπανδρέου και η πιο επιζήμια Κυβέρνηση της χώρας μετά το 2° Παγκόσμιο Πόλεμο.

Δεκάδες εκατοντάδες πολίτες, όπου και αν πάω σε ολόκληρη την Ελλάδα με το "Χριστιανοδημοκρατικό Κίνημα", μου θέτουν το ίδιο συνεχώς ερώτημα: "Αλήθεια αν ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ζούσε, ποια θα ήταν άραγε η άποψή του; Ποιος ο λόγος και ποια τα έργα του;"

Θα άφηνε την Ελλάδα έρμαιο της επικίνδυνης συντροφιάς του Γιώργου Παπανδρέου ή από την πρώτη κιόλας στιγμή θα σήκωνε το ηθικό και το φρόνημα της Ελληνίδας και του Έλληνα;

Κανείς φυσικά δεν μπορεί να γνωρίζει την εξέλιξη της Ιστορίας με υποθέσεις τέτοιου είδους, όμως είμαι της γνώμης πως αν ο Μακαριστός Χριστόδουλος ήταν ανάμεσα μας, όχι μόνο στο Μνημόνιο δεν θα είχαμε μπει ιδίως με τόσο συνοπτικές διαδικασίες, αλλά πολύ περισσότερο και πριν αυτού, ο Γιώργος Παπανδρέου (ο πολιτικά & εθνικά επικίνδυνος) δεν θα είχε γίνει ποτέ Πρωθυπουργός. **Γιατί ο Μακαριστός είχε δυο ιδιαίτερα προτερήματα: είχε πρώτον τη διορατικότητα να βλέπει πολύ μπροστά και δεύτερον διέθετε το θάρρος να συγκρούεται και να εκθέτει όσους έδρατταν με τρόπο εθνικά επιζήμιο.**

Ο Μακαριστός Χριστόδουλος είχε όλα τα χαρακτηριστικά ενός μεγάλου Εθνικού Ηγέτη, ενός Άνδρα που σε πολλούς φέρνει στο μυαλό περιπτώσεις όπως: ο Γιασέρ Αραφάτ, ο Τάσος Παπαδόπουλος, ο Ούγκο Τσάβες, ο Τουργκούτ Οζάλ. Περιπτώσεις που συμπτωματικά ή μη παρόμοιες καταστάσεις ραγδαίας κι ανίατης ασθένειας αντιμετωπίζουν ή αντιμετώπισαν όλοι τους άλλωστε.

Ηγέτες που προσπάθησαν να αλλάξουν τη μοίρα των Εθνών τους, που αντέδρασαν και δεν συμβιβάστηκαν, που ενόχλησαν τα κατεστημένα συμφέροντα και τα φερέφωνα τους. Τέτοιος Άνδρας ήταν και ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Επειδή ο Μακαριστός Χριστόδουλος ήταν κάποιος που υπερασπιζόταν τα εκατομμύρια «παιδιά» του και «τα έβαζε» με πολύ επικίνδυνους εχθρούς που διαχειρίζονται όλα τα μέσα προς επίτευξη των σκοπών τους,

Επειδή η καλπάζουσα ασθένεια και ο θάνατος του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστοδούλου, έχει αφήσει δεκάδες αναπάντητα ερωτηματικά σε εκατομμύρια Ελλήνων,

Επειδή πολλά συμφέροντα και κέντρα εξουσίας εντός και εκτός Ελλάδος εκ της απώλειας του έχασαν ένα υπολογίσιμο αντίπαλο,

Επειδή ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος αποτελούσε Κεφάλαιο Μέγα για το Έθνος, την Πατρίδα και τους Πολίτες της Ελλάδος,

Επειδή πολλά δεινά βρήκαν τη χώρα μας «συμπτωματικά» από το καλοκαίρι του 2007 (ημερομηνία που ασθένησε) και έπειτα, με αποκορύφωμα τα δυο τελευταία έτη, όταν η χώρα μας μπήκε υπό καθεστώς άμεσης ξένης κηδεμονίας,

Επειδή σε πολλές περιπτώσεις μεγάλων προσωπικοτήτων υπάρχει η βάσιμη υπόνοια ότι οι θάνατοι τους δεν προήλθαν αποκλειστικά από φυσικά αίτια, αλλά αντιθέτως ως αποτέλεσμα άλλων πιο πολύπλεκων και σύνθετων δράσεων,

Επειδή συνομωσίες κάθε είδους δεν πρέπει να αφήνονται αναπάντητες, αλλά ταυτοχρόνως και υπνωτιστές κάθε «σημαίας» δεν πρέπει να κάνουν ατιμώρητοι το δόλιο έργο τους,

Επειδή ο Ελληνικός Λαός και το Ελληνικό Έθνος δικαιούται να ζει υπό το φως της Αληθείας και όχι υπό το καθεστώς απόλυτου σκότους,

Ερωτώνται ο Πρωθυπουργός και οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Ποια ήταν τα ακριβή αίτια θανάτου του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, σύμφωνα με τα επίσημα έγγραφα και από ποια Αρχή εκδόθηκαν; (να κατατεθούν τα σχετικά)
2. Διεξήχθη νεκροψία & νεκροτομή κι αν ναι από ποια Δημόσια Αρχή;
3. Θα προβούν οι Αρμόδιες Αρχές της Πολιτείας στο άνοιγμα της υπόθεσης και στα δέοντα, έτσι ώστε να γίνουν όσοι απαραίτητοι έλεγχοι απαιτούνται για να αποκλεισθεί η όποια υπόνοια υπάρχει για την αιτία θανάτου του;

Ο ερωτών Βουλευτής

Nikos I. Nikołopoulos